

ČUK ČUK

TELEFON I.

LIST ZA RAZVEDRILO IN ZABAVO

IZHAJA PO TRIKRAT NA MESEC. NENAROČENIH SLIK IN ROKOPISOV UREDNISTVO NE VRAČA IN NE PREVZEMA ZANJE NOBENE ODGOVORNOSTI. OGLASI PO DOGOVORU.

Mejnik — po Aškercu opevan

Row

Svet bil je živ. Branil je i on
vsiljivcem

tam par dežel.

Utrudil se, a proti grozni tej
premoči

sam v boj je šel.

»Hm, pravijo, da ni baš varno iti
tod v Hang-fu-fej!

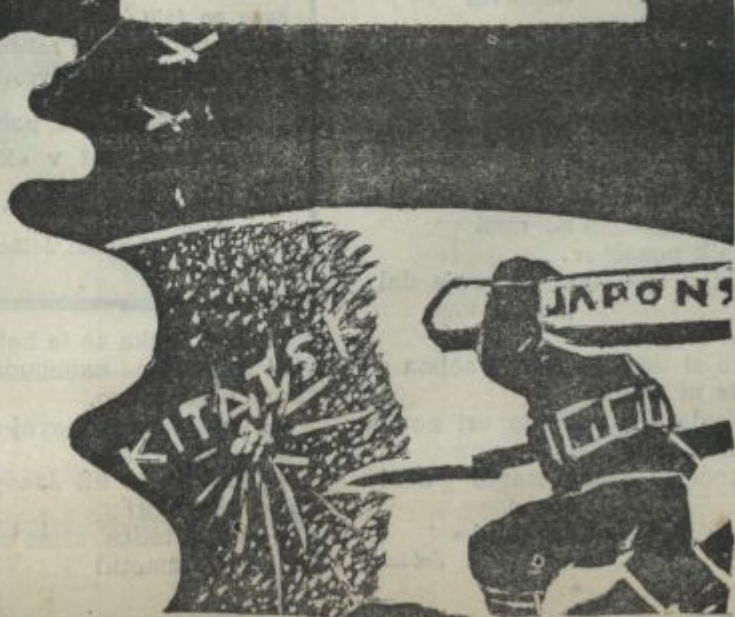
Popotnike, da včasih rado straši
ob cesti tej.«

Pa bil je Čank-Ghajšek svoje dni
vojak vam,

celo maršal,

je večkrat čul dvanajsto uro biti,
pa bi se bal?!

(Nadaljevanje na 2. strani.)

Opozorilo!

V 5. številki »Cik-Caka« smo vsem novim naročnikom priložili poštne položnice. Ker nismo podružnica nobene stranke in tudi ne nobene finančne skupine, vljudno prosimo, da naročniki čim prej izvrše svojo dolžnost.

★

Za naročnike zunaj Jugoslavije objavimo v prihodnji številki podrobna pojasnila in navodila. Že danes pa vse prijatelje v tujini opozarjamo na knjižne nagrade, razpisane v 5. številki »Cik-Caka«. Saj pomeni prav slovenskemu človeku v tujini naša knjiga kosček domovine, živ pozdrav naše zemlje in naše krvi. Zato vabimo vse naše izseljence, čitatelje in naročnike »Cik-Caka«, da pridno sodelujejo pri naših nagradnih ugankah. Opozorite nanje tudi svoje znance in prijatelje!

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Se bal v Mandžuriji se smrtnim nisem,

zrl ji v oči —

pa tukaj mar ko dete bi trepetal, če kaplja se iskri?!«

Dospě do svoje zemlje... Čuj, iz teme:

»Jo! Kam bi del?«

»Kaj? - Kdo si, lopov? - Kam naj denes, vprašaš? -

I, kjer si vzell«

»Vzel sem med tvojo bil in — svojo lastjo

mejnik le-tá,

presádlil ga na last sem tvojo za carstva dva...

Oh, in sedaj, odkar je proračun odplaval

na oni svet,

nazaj ga nosim, kamen ta prokleti pač sto že let!

Oh, to težil!«... Zabliska se: po cesti

pred njim sopeč,

pripognjen stopa sosed Thin-Thid, na rami

mejnik noseč!...

Pa bil Čank-Ghajšek svoje dni maršal vam

in ni se bal...

Kako si dom je rešil s sejma pa le ni znal!

Ni čudal Prineso mu vsi novico, ko sine svit:

»Sinoči je krepal naglo gladni sosed,

mejaš naš — Thin-Thid.«

Zabkar

Abecedni ringaraja

(Piše Zabkar, riše Rom)

Arijci smo rasa prava,
Ahmed bil je nekdanj kralj,
Azija je vsa krvava,
Angliji dovolj je šal.

Beduin ni hlapec vzorni,
brhka Francka se možji,
Baski Franku so pokorni,
Beneš zunaj se drži.

(Dalje prih.)

Kar koll za okrepcilo želiš,
v »RIO« vse na izbero dobiš:
Izvrstne alkoholne, krepčilne pijače,
kavo po želji, odlične jedače,
družbo izbrano, cene solidne,
znance prijetne, v Sloveniji vidne.

Vsi z vami radi pohitijo
kar naravnost v »RIO«!

Ljubljana, Šelcnburgov. ulica

Lastnik: Joško Smuc

Ponosen očka se je hotel postaviti s svojim nadebudnim sinčkom pred tetico.

— No Janezek, povej nam, koliko je tri in tri?

— Pet! — je bil Janezkov ponosni odgovor!

— Vidiš tetica, samo za malenkost se je zmotil!

Morala v dimniku

To ni kar tako! Morala je pri nas na višku. Povsod imamo zanesljive in neoporečne ljudi, ki skrbe za to, da se kaj pregrešnega ne pripeti.

Pa je ono nedeljo opazil tak svetnik, kako je sosedov Tone zlezal k svoji Micki. Brž je mož alarmiral zavezniške moraliste, ki so nemudoma odhiteli proti kraju nemarnega greha.

Tone in Micka sta kljub zaverovanosti v svojo srečo zapazila prihajajoče. Mlada kri, mlada misel! Smuk oba v kuhinjo! Micka na ognjišče, Tone njej na rame, odtod pa naravnost v dimnik!

Micka pospravlja po kuhinji, moralisti iščejo in grdo gledajo, a greha ni, tega prekletega greha ni v nobenem kotu!

Radi ali neradi se moralisti umaknejo vsak na svoj dom. Tisti, ki jih je alarmiral, jih skoraj dobi po grbi, Micka pa brez alarma pokliče Toneta iz dimnika in je potlej fant do bele zore zadovoljen s pokoro, ki jo je bil moral opraviti v dimniku za blagor morale.

Rom.

Profesorska

Profesor Tone Debeljnik se odpelje z motorjem na sprehod. V nekem gorskem letovišču na senčnatem vrtu neke restavracije ustavi ter naroči liter vina, da bi si nekoliko dušo privezal. Nenedoma pa opazi, da tudi motorju primanjkuje kuriva, zato naroči tudi liter bencina. Med tem pa zapazi v bližini neke prav izredne botanične redkosti, ki jih prične z zanimanjem opazovati in študirati. In konec te storiije? —

Profesor je bencin spil, vino pa stočil v motor in nista mogla dalje ne motor ne profesor Zaba

Drug za drugim

Kmet (sosedu): »Janez, ti si res prvi za bikom!«

Sosed: »A, potem si pa ti bik, ko greš pred mano!«

Pametno

— Dr. Figa je vzel svojo tipkario za ženo. Ali ni to malo, no, tako —?

— Edino pametno! Taki ženi bo lahko diktiral.

Nič posebnega

Gospa (gostu, ki prihaja v posete): »Kaj, vinjeni pridete k nam, gospod Jelinšek? Kaj takega se mi še ni pripetilo!«

Gost: »Meni pa že večkrat.«

Saj že veste...

da sta si Chamberlain in Daladier za letošnje poletje nabavila avtomatične hladilnike, ker se obeta precej vroča letina...

da pomeni beseda »filozof« tapetni mojster, ker marsikateri filozofi tako kvasajo kot bi »filali zofe«,

da v Sloveniji marsikdo s tem, da čisti svoj strankarski znak s sidolom, čisti svoje prepričanje,

da je ljubljanska dramska uprava sklenila, da prekrsti Tolstega dramo »Živi mrtvec«, če bi bil deficiten, v »Mrivi živec«...

da je Ljubljana zaslovela šele po potresu leta 1895., ker je od takrat v Ljubljani vse nekako raztreseno...

da se je Slovenija pretečeni mesec pričela nagibati k tropskemu pasu, kar smo opazili po pravih pravcatih abesinskih nalivih, da marsikateri politični voditelji, zato ne smejo jesti fižola, črnega kruha in česna, ker imajo narod za sabo,

da bo na Vidov dan pri marsikateri družini — vidov ples.

Žaba

Sporočilo gasilcem

Barle (na onem svetu): »Halo, halo! Je tam gasilska župa Ljubljana?«

....: »Da tu! Kdo kliče?«

Barle: Ustanovitelj slovenskega in jugoslovanskega gasilstva Barle.«

....: »O, pozdravljeni! Želite, tovariš starosta?«

Barle: »Nič hudega, prijatelji. Samo tole bi vam rad povedal: Če ste ga že s plakatom za kongres malo polomili, skrbite, da bo vsaj vse drugo v redu. Na pomoč!«

....: »Na pomoč!«

Diplomatski prepir

Chamberlain (razburjeno): »Kaj se boš repenčil! Samo zaradi moje osebe si postal tako svetovno slaven!«

Dežnik: »Ne boš! Ti, le ti si postal popularen zavoljo moje malenkosti!«

Tiho prihaja mrak...

(Po Župančiču - X)

Tiho prihaja mrak,
plah je njegov korak,
plaho bega.

Revež, zakaj drhtiš,
česa, povej, se bojiš,
vsega, vsega...

Ali je vzrok edin,
tvojih dram pogin
puhlopraznih?

Jeli neumnost — hudir —
puhnila spet na papir
misli ti blaznih?

Ali pa »Grohar« morda
v teaterskih koših mečka
se pletenih?

Ali so kritik cel voz
dali ti zopet pod nos
zasoljenih?

Tiho prihaja mrak,
plah je njegov korak,
v glavi nemir...

Revež, zakaj drhtiš,
česa povej, se bojiš,
slovenski Šekspir?

Lahka glasba

Delavec tovarišu, ko sta si iz nebotičnikovega bara prinesla klavir: — No, si sedaj še vedno istega mišljenja, da je Beethovnova glasba lahka?

Z.

Ka te znali!

Vi Prleki, kateri prebivljete tam negi v tutih Slovenskih goricah, ste dobri ljudi — nič vam nemrem slabega djote. Tudi lépi gúč mate. Sámó je pri vas takšja stvar, ka mate nekšje čüdne čehake, kateri se totega — bogme dobrega — vina tak stra-

Ljubljanska megla

»Oj, prej neznane srčne rane!« je stokal Žane iz Ljubljane, se v lepo Micko je zaljubil, za njeno rôko že je snubil: bogata je njegova Micka, a Žane nima niti ficka. Upniki in advokati, začnejo ga nadlegovati... Pri Micki Žane nima sreče... In Žane hoče v tej zagati, življenje svoje si končati, zjutraj on po cesti gre, do nebotičnika mi pride že. Trinajst nadstropij, velikanski,

šajnski nažerejo, ka se te s kolci tučijo po keblačah, pa si šijake tá-rejo. Skoro vsakšji téden pokopljejo kakšjega čehaka tam na cintori, drúge pa odpelejo žandarmi na gerihto v Ormož, al pa Vüpti (v Ptuj). Tam se Prleki tak grdo lažejo, ka se sámó kadi: »Jožeka je s pušenšanka gospodar vün zahitijo, záto ka je meja vinjek v rôki.« On pa je čisto sam be-ža tuta doleh, te pa je opa, pa se zákla. To smo gnes napisáli, sámó tak, ka do Prleki ználi, ka mo túdi záje pisali, n. pr. kak je toti Muki Lesjak z Ormoža, se ga vsi póznate tistega hécig búhpintara, ki jih je že tejkó našpila, vrapce vkúper naló-vio itd. Prleki pa do vse to štele, pa se te smejále! Na svideje!

Z.

Ujak Sima se je peljal iz Zagreba proti Beogradu. Ko je dospel v Sisak, je zagledal v cirilici napisan Sisak kot Cucak ter zagodrnjal: »Ala je to čüdno, da je iz našega lepega Siska naenkrate nastal — cucak (pes).

Zaba.

Študentovski Vidov dan

OČE: »No, ali si zdelal?«

SIN: »Jaz ne, ampak profesorji so me pa pošteno, zdelali!«

OČE IN MATI: »No, dobro! Zdaj te bova pa še midval!«

Kopitar: »Ko bi bil vedel, da bodo kdaj po meni imenovali kako ulico v Ljubljani, bi rajši nikoli ne bil postal učenjak!«

Domač pridelek

Oštir: »Miha, hitro napravi še 5 litrov pristnega štajerca! Saj vodo in ekstrakt imaš že doli. Samo hiti, da goste lahko točno postrežem!«

Miha: Takoj grem! Tri litre imam itak že pripravljene! Izvrstna roba, brez skrbi.«

naš nebotičnik je ljubljanski, oj, ti zaspana vas Ljubljana, vsled megle si svetovno znanal! In zdaj se Žane je odločil, iz nebotičnika je že odskočil, je strmoglavil in zakričal, pa v megli spotoma obtičal... Visoko gori plava Žane, iz goste megle se ne gane. Spodaj so ljudje se zbrali, radovedno so zijali! In Micka prihiti vsa bleđa, preplašena in čisto bleđa. Ko množica pol ure čaka, že prvi stražnik prikoraka, on vso to stvar protokolira,

požarno brambo alarmira. Požarna bramba ti ljubljanska, brzina tvoja je neznanska! Po pot pa že čez ure dve, pri Žaneti prikaže se: rešilno mrežo mu podstavi, a Žane pa ne strmoglavil. Opoldne megla se razblini in Žane pade iz višine. V mrežo se ga je vlovilo in prav nič se mu ni storilo. Zdaj Micka Žaneta objame in mu obljubi, da ga vzame. Ljubljana ginjena vsa joka, čez par dni pa je b'la poroka.

Z.

Prizori z zasedanja v Ženevi

navzeli diplomatje. Zdi se le, da so naš v temeljitosti celo prekosili.

Pravijo, da pomeni srečo za novoporočenca, če na njun poročni dan dežuje. Ker je na otvoritven dan »Prekmurskega tedna« lilo kakor iz škafa, astrološki vremenoslovci tudi Prekmurcem napovedujejo srečo.

Doslej še neregistrirana »Zveza zločincev in vagabundov dravske banovine« baje v kratkem izda album s slikami in opisi vseh sedanjih in bodočih detektivov za lažjo orientacijo svojih članov. Knjiga bo bržkone redkost, ker vlada že sedaj v podzemlju zanjo baje silno zanimanje.

Krpelj

Kopica škotskih

Škot je moral k zdravniku, vedel je pa, da zdravnik za prvi obisk računa več, a za naslednje obiske pa manj.

— Gospod doktor, mu je rekel, zadnjič sem bil pri vas. Bolečine v hrbtu mi pa vendar niso poje-njale.

— Tako? pravi zdravnik, potem pa uporabljajte še nekaj časa zdravila, katera sem vam zadnjič predpisal.

Zdravnik je bil namreč tudi Škot!

Škot pride v avtomatski bufet:

— Koliko stane kava?

— 2'50 če sedite, 2'— pa če stojite.

— Dajte mi takšno za 1'—, bom kar na eni nogi stal!

Najbolj skopi so Škoti iz mesta Aberdena. Tam je bil doma tudi lastnik nekega cirkusa. Nekoč je moral odpotovati po opravkih v London. Pri tej priložnosti se je zelo zanimal za reklamo, katero bi mogel morda doma s pridom uporabiti. In kot nalašč; na nekem gledališču vidi napis:

— Ljudem, ki so starejši od devetdeset let ni treba plačati vstopnine!

Katera hiša je najbolj rentabilna v Ljubljani?

Kdor ne verjame, naj poskusi! (Ležeti nebotičnik pri Stadionu.)

Povsod, povsod samo poplave

Križem Kražem

Japonci so pa tičil. Skoraj bi bili z neko tajinstveno tekočino potopili vse ameriško brodovje. »Zveza neimenovanih iz Slovenije« se je že po radiu obrnila na japonske merodajne kroge s prošnjo, da ji odstopi del te tekočine. Kakor hitro prejme odgovor, bo sestavljena široka in reprezentativna komisija, ki bo nemudoma

odpotovala na Japonsko, da prevzame dragoceno tekočino. Uporabljali jo bodo baje za potapljanje neizpolnjenih obljub v javnem in zasebnem življenju.

Sloveska modrost je prodrla že v najvišje kroge širokega sveta. Kadar pri nas sejejo repo, morajo prav debelo lagati, če hočejo, da jim bo pridelek kaj prida. — Te naše narodne modrosti so se zdaj

IZ VODIŠKEGA KOTA

*Preste nosi, slane, sladke,
in novice dolge, kratke,
poleg tega vmes
časnikov veselo žives.*

*Čvrsto nosi koš Vodičar,
dobrodošel je novičar,
da mu lažji je korak,
no, za to skrbi »Cik-Cak«.*

*Kjer potrka, ga sprejmite,
z njim se malo pomenite,
saj sprejema vse za vic
kolporter naš iz Vodice.*

ŽENITNI OGLAS

*Tam v polju dekle zalo
močno moža želi,
zanj bi prav rado dalo
pol svojih mladih dni.*

*Kdor hoče, bo nebesa
pri njej lahko imel,
sad njenega telesa
za — svoje dete vzel.*

*Naprej beseda naša
za zdaj naj še molči,
komur je všeč ta paša,
naj v Polje pohiti.*

Vodiški

Naš kolporter

Pri kosilu

Varčen gospodar: »Čujte, Pepca, ste pa že spet eno poleno preveč pokurili, da je juha tako salamensko vroča!«

Pozor! Novost!

Cenjene čitatelje opozarjamo, da smo pridobili za »CIK-CAK« znanstvenega grafo-psihologa V. Novaka iz Maribora. Ze v prihodnji številki bo priobčil velezanimiv članek o spoznavanju človeškega značaja in potem stalno urejeval novo zaglavje: GRAFOLOGIJA. V tem zaglavju bomo redno brezplačno objavljali rokopisne analize naših čitateljev in naročnikov pod v dopisih označenimi šiframi.

Kupon

za brezplačno grafološko analizo:

Ime in priimek _____

Poklic _____

Starost _____

Kraj _____

Zadnja pošta _____

(Pišite čitljivo in razločno.)

Kratko grafološko analizo prejme vsak, kdor nam pošlje kupon, brezplačno.

Glede podrobnih analiz dajemo pismena pojasnila. Vprašanem je treba priložiti 3 din v znamkah za odgovor.

CIK-CAK

Ljubljana,

Sv. Petra nasip 53.

Drobne vesti za vesele ljudi

Za povzdigo tujskega prometa v našem lepem kraju ima nočni čuvaj nalogo kontrolirati vse »nočne letoviščarje« in tako skrbeti za kar najbolj izdatno kalenje nočnega miru.

Pomladno hrepenenje se pri neki vzorni lepotic vzbuja med 10. in polnočjo. Ker takrat ne sije sonce, jo obide drugačna svetloba, ki pri drugih fantih vzbuja veliko zavisti in hudih besedi.

Izkušeni starejši ljudje tolažijo

mladino, naj se nikar preveč ne razburja, češ da itak polagoma pridejo — vsi na vrsto.

Vzorencvet je brhki sinko, »ljubezni sad«, ki šteje komaj 11 pomladi, pa je mater osmulkal za skoraj tri »jurje«. Pokazal se je gospoda in pridno dajal za pijačo, nazadnje pa se je rujna kapljica spremenila (— prav nasprotno kakor vemo iz čudeža v Kani Galileji —) v kaplje vodice — spokorne solzice.

Švrk.

Na obroke

Ravnatelj (snubcu, ki prosi za hčerino roko): »Prav, toda doto lahko izplačam samo v obrokih.«

Snubec: »Potem najlepša hvala, gospod ravnatelj! Vaše hčere vendar ne morem na obroke vzeti za ženo.«

Iz Krškega

Veseli Jože pripoveduje:

»Šaklamentešk, pleklet, ko šva še žadnč š Pepetam začela metat, šn biu te peru ješ špodi, ko šva še pa dru-

gič vrgla, je biu pa von žgori. Šaklamentešk, ko šva še pa tretič vrgla, šn ga pa le na šebe potegnu, četrtič me je pa ta pleklet mulc pa vrgu.«

»Potem šva še pa vorng štepla. Von je mene š planko tepu, jiš sn pa njega š klofeto. Von je mene ža laše cuku, jiš sn še pa ža travča držu. Von je šou peš domov, mene šo pa v plahť v špetav nešl.«

Tako je povedal Leskovški Jože, ki je imel sedem sinov, pa so bili vsi fantje.

● Širite „CIK-CAKI“ ●

Če profesor kuha mleko

Janez Jama: Ej, ej, kaj še ne veš, da sem pred kratkim naskrivaj slavil svojo stoletnico in sem si v tem svojem dolgem in napor-nem življenju nabral dovolj skušenj, da vem: kdor drugemu *jamo* koplje, sam vanjo pade!

Poštnik: Čudno, čudno je vse to, saj sem jaz vendar tako zelo inteligenten...

Franc Zos: Je suis bien content... Zaba

Ugankarjem

Tri uganke

Zakaj ima žirafa tako dolg vrat?
Zakaj ima vsak človek hrbtenico?
Kakšen je zamorec, če skoči v Rdeče morje?

(Odgovori v prihodnji številki.)
Zaba.

Danes objavljamo drugi del naše sestavljenke. — Izrežite in shranite, da se lahko udeležite nagradnega tekmovanja.

Citatelje opozarjamo, da je obraz, ki ga da vseh šest delov sestavljenke, povsod dobro znan. Njegovo ime je v vsakdanjem govoru, zlasti v jezi in nejevolji, prav pogosto v rabi.

Seznam nagrad je objavljen v 5. številki »Cik-Caka«. Kar čvrsto na delo in obilo sreče!

Dramatična himna

- Kje si bil včeraj?
 - V gledališču.
 - Kaj pa so igrali?
 - Neko dramatično himno.
- Mislil, da je imela naslov MRAK in da jo je spisal neki IVAN GROHAR.
Zaba.

Telef. št. 47-54

Lajec

Kvalitetna optika

LJUBLJANA
PASAŽA
NEBOTIČNIKA

Po naših lovitvah

Dramatični prizor

Julio (brez Romee): »Vidite, gospod Poštnik, če bi se pri meni zavarovali proti tatvini, bi imeli zdaj vsaj malo koristi, ko vam je gospod Franc Zos sunil vaš bojni jezik!«

Šentjakobski Jago ali Stroh-schneider: »Molči, Julio, raje pomagaj meni, ko mi hoče ta prokleti Janez prestriči vrv, da bi se ne mogel pribalansirati do kakega mesta!«

Cirkuška akrobacija

Kdo jo bo ujel, to je sedaj vprašanje!

Pismo gospoda More

Gospod Mora Čevapčič, slovenski niti polinteligent, ki se oblači po najnovejši modi, si je nabavil latinsko-slovenski slovar ter pisal neki gospodični, ki je inteligentna in Moro, ki leta za njo, iz razumljivih vzrokov odklanja, pismo, ki naj ji dokaže, da je tudi on intelligen-

genten:
Titularna in polnonaslovno velečenjena gospodična!

Preteklo sredo se je vršil eksotično elegantni družabno-plesni večer vehementnega in ponosnega PSK-ovega športno-plesnega ljubljanskega kluba v simpatični Kazini in to logično v velikolepi plesni sobanski dvorani, v kateri so raz stropa kolosalno in temperamentno viseli blesteči lestenci iz kalijevega stekla ter razširjali interesantno opalno razsvetljavo, ki se je sijajno in krasno pomešavala s simboli različnih držav, ki so k temu markantnemu in instinktivno imponirajočemu plesnemu turnirju poslale svoje inteligentne reprezentante. Poudariti moram, da še nikdar, nikoli in nikjer nisem ugledal tako klasično vzor-

ne lepe plesne koalicije in kolosalnega salonskega reda kot ta večer, ki me je s svojo tehtnostjo in abstraktnostjo tako projiciral s svojim sukusom in pozitivnostjo, da bi moral biti kreten in indolent, če ne bi zapazil tako redke raritete, ker pa sem po svojem temperamentnem karakterju poet, sem čutil, da mi je v duši in srcu tako lepo, kot bi imel v sebi vrtljak s hidravličnim vodomotom. Vendar pa mislim, da sem grešil proti sebi, ker sem prekršil svoje vitalne principe, da sem človek in ne višje razvito animalično bitje. To Vam pišem izključno in le vsled tega, ker sem užival vse to bajeslovno razkošje brez Vas. Omeniti moram pa tudi, da sem bil zelo inspiriran tudi od svetlo se svetlikajočih zrcal, ki so se blesketala kot lesketajoči se žarki ali spektrum nove pomladi.

V plesnem izvajanju samem sem pa kot detektivsko-policijski pes ad oculos in samolastno zasledil mnogo grandioznega in temperamentičnega kulturnega ponašanja, zlasti in posebno pa mi je ugajal in dopadel turnirski tango v plažečih likih ter a priori simetrični drži. Gani! me je tudi angleški valcer (walk), ki sem mu vehementno in burno aplaudiral à la strokovnjak, kot mi pravijo prijatelji. O, kako antisimpatično se mi zdi dejstvo, da nisem mogel skupno z Vami — viribus unitis — uživati tega doživljanja. Orkester nas je permanentno presenečal in frapiral s svojo globoko, tehtno muziko, ki je zajela v vsej svoji globočini srca vseh kooperativno sodelujočih plesnih izvajalnih parov, ki so drug drugemu korektno, opasno in lojalno konkurirali. Jaz zase iščem v plesu fundamentalnega razvedrila in psihične spremembe, ki daje človeku zamah in

glasbeno razpoloženje. Ob 2. zjutraj je bil ta kulturnobojni turnir zaključen in končan. Občinstvo in publika se je pričela razhajati. Rezultati so javljeni in objavljeni v časopisih.

Tu, 17. junija 1939.

Mnoge krasne in s srcem poživiljene temperamentne pozdrave od vedno z vsem bistvom Vašega
More Čevapčiča m. p.
(Priobčil Žaba)

Ciganska sirota

Po svetu jaz okrog blodim,
miru ubog obrok,
za tuje grehe le trpim,
svet mi je — krvolok.

Ko sem se s palmo še igral,
nihče me maral ni,
ko sem pa malo zropotal,
so brž me zvezali.

S kanoni, tanki, bombami
me dragi zdaj krote,
pod groze katakombami
pretakam sam solze.

Cik-Cak

Izhaja po trikat na mesec. — Četrtna naročnina din 12, polletna din 20, do konca kolesarskega leta din 30. — Izdaja in urejuje Ivan Albreht v Ljubljani, Uredništvo in uprava: Ljubljana, Sv. Petra nasip 53. Ček rač. poš. hran. št. 14.095. — Tiska tiskarna »Merkur« d. d. v Ljubljani (njen predstavnik O. Mihalek).

OTROŠKE VOZIČKE, KOLESA,
ŠPORTNE PREDMETE
najugodnejše kupite

TEHNIK
Banjai
LJUBLJANA

Miklošičeva c. 20

Potovalna pisarna M. OKORN organizira izlete v tu- in inozemstvo ter daje na razpolago udobne avtobuse za društva in organizacije

M. OKORN, LJUBLJANA

FRANČIŠKANSKA ULICA 3

TELEFON ŠTEVILKA 22-50